

bogato rodi), Bohnovno jabelko (obilno rodi trpežnega sadu), beli tafelj (dobro), siva lede-rarca (izvrstno), masanceljni (vsako 2. leto obilno rodi), Langstonov dobrin, orlejska re-jneta (drugo leto dobro rodi), zlata parmena (izvrstno), cesarjevič Rudolf (izvrstno), Gdan-ski robač (močno rodi), kardinal (izvrstno).

(Dalje prih.)

Toča sekala je zadnjih 5 let v avstrij-skih deželah po 34 dni na leto, samo l. 1880 poklestila 820.000 hektar in škode napravila za 24 milijonov goldinarjev; na Štajerskem je istega leta uničila 1,324.000 fl., na 1,783.000 hektarah. Na 1 den s točo pride po 38.720 fl. škode. Okraji ob Muri, Dravi, Dravinji, Savi in Savinji so najbolj pogosto zadeti.

Sejmi 3. decembra Konjice, Planina, 4. dec. Polje, Zeleni travnik, Šmarije, 6. dec. Do-berna, Lučane, Sevnica, Cmerek, sv. Miklavž v Susilah, Vozenica, Radgona.

Dopisi.

Iz Maribora. V čitalnici je zadajč g. profesor Lautar prav izvrstno razlagal o elek-triki. Škoda, da se na učiteljski fiziki slo-venski ne prednaša. Naši slovenski prihodnji učitelji bi se veselo in izvrstno učili poslušajoč takega profesorja. Hvala mu za kratkočasni večer. — Novo deklško šolo bodo v kasinskeji ulici zidali in je za drugo leto odmerjenih 50 000 fl. — Javno bolnišnico hoče deželni od-bor kupiti, mesto se pogaja sedaj z njim zaradi cene. — Mesto je hranilnici dolžno 135.000 fl. — Vinski trgovci se precej gibljejo in kupu-jejo vino, najraje letošnje. — Nemškutarji uže ponujajo za volitve v deželni zbor saj enega kandidata. Nekov dr. Hans Schmiderer bi jim naj na konja vplezal, s katerega smo Slovenci znanega Seidla vrgli!

Od sv. Jurija ob južnej železnici. (Dr. Gustav Ipavic-eva svečanost.) II. Ko se je sicer precej velika dvorana napolnila, povzame c. kr. namestnijski svetovalec gospod Haas besedo, ter pravi, da bi utegnilo namen današnje svečanosti že znan biti; govornik v nemški besedi opisuje delovanje, vspehe in ve-ljavo odlikovanja gosp. dr. G. Ipavica, omenja njegove večkratne izvolitve v razne zastope, kakor okrajni zastop, okrajni šolski svet, kraj. šolski svet, kot župan, etc. ter na posled omeni, da mu je z ozirom na te mnoge zasluge Nj. Veličanstvo presvitli cesar podeliti blagovolil zlati križec s krono, katerega mu zdaj sloves-no pripenja na prsi; v. g. govornik še pristav-lja, da takšna dejanja visoka vlada ne prezira, temveč pripoznava in cesar sami odlikujejo takšne odličnjake; zatoraj v. g. govornik po-vabi navzoče, da z njim presvitlemu cesarju

trikratni „hoch“ izrekó, kar z navdušenim „živijo“ po vsej dvorani krepko odmeva. God-ba zaigra cesarsko pesen, sedeči vstanejo. G. dr. Ipavic vidno genjen se zahvaljuje za došlo mu odlikovanje, omenja pa, da to najvišje odli-kovanje ne velja le njemu, ampak tudi občin-skemu zastopu, prebivalcem trga Št. Jurskega in drugim, ki so ga v njegovem podvzetji pod-pirali, zahvaljuje se tem in pravi, da je lahko delovati, če so tako složni in požrtvovalni ob-čani, s kakoršnimi se hvalevredna občina Št. Jurska ponašati more. — Tem v hvaležen spo-min na današnji dan, je potem izročil g. dr. Ipavic hranilnično knjižico z uloženimi 50 fl. kot prvi kamen k bodoči hiši, hiralnici za Št. Jurske posle in uboge, občinskemu odboru; on omenja dalje, da je v isti namen že spodbujala in svojo pripomoč obljubila preblagorodna stara Kartinova gospá. — Še slava in živijo-klici so navzoči te izjave na znanje vzeli. G. vitez Berks potem poprime besedo, ter s posebno živimi izrazi barva zasluge in delovanje g. dr. G. Ipavica kot župana, sadjerejca, skladatelja in kot neustrašljivega narodnjaka slovenskega, kot široko znanega zdravnika; zahvaljuje se mu za njegovo možato postopanje in se mu pri-poroča v nadaljšno podporo v imenu odbora občine Št. Jurske. Živijo-klici so pretresali dvorano, izvrstnemu viteškemu govorniku.

(Dalje prih.)

Iz Ponkve. (Šulverciuskim rovar-jem) posvetil je vrli župan g. Korže, ki je postal naročnik „Slov. Gosp.“ in doposlal sledečo iz-javo: Blagovolite v Vašem cenjenem listu sle-deče priobčiti: V dopisih „Slov. Gosp.“ št. 21. in 30. od dne 25. maja in od dne 26. julija t. l. „Iz Šmarskega okraja“ je mene nekdo zarad tega napadal, ker sem k nemškemu „šulvercinu“ pristopil. — Na to imam sledeče odgovoriti: Jaz sem k nemškemu „šulvercinu“ pristopil, ker nisem njega prave namene poznal. Volk je prav po ovčje k meni prilazil, ter je mene prigovar-jal, da bi k nemškemu „šulvercinu“ pristopil, kajti to je društvo, katero bo za to skrbelo, da se bo v naših šolah razven slovensčine tudi nemščina podučevala, revni šolarji pa podpirali. Razven tega so temu društvu udje „prvi go-spodje“ v Šmariji itd. Na to sem k temu dru-štvu pristopil. Toda v kratkem sem sprevidel in se prepričal, da nemški „šulvercin“ nima take namene, kajti on hoče vse ponemčiti, mr-zi slovenski jezik, sovraži katoliške duhov-nike ter pri vsaki priliki po njih udriha. Ta-kemu društvu ne morem kot Slovenec in kato-ličan ud biti. Jaz sem sicer že pred tremi meseci svoj izstop iz tega društva ravno ti-stemu Volku, ki je po Ponkvi svoje zanjke nastavljal, naznanil. A ker še me vedno za uda imajo, — med drugimi tudi „vahterca“ — naznanim tukaj javno svoj izstop. Toliko dopi-

sunu „vahterce“ pod nos, ki neresnico po svetu trosi, ali pa ne ve časa razločevati. Ob enem tudi naznanim, da hočem kot novo izvoljeni župan Ponkviške občine, kakor moj vrli sprednik, slovenski uradovati ter v narodnem smislu delovati. — Na Ponikvi, dne 24. listopada 1883.

Fr. Korže, župan, Fr. Podgoršek, priča,
Franc Kraner, priča.

Iz okolice Celjske. (Zopet nemčurje na zvižaji dobili.) Pisalo se je o „zudrangu“ v nemške mestne šole v Celji. Polagoma pa se je zvedelo skoraj bi rekel prečudno ravnanje, katero je bilo tako vablivo otrokom in starišem, da so se šli vpisovat v nemške mestne šole Celjske. Čuda! Slovensko ljudstvo je sicer znano, da je dobro talentirano, a da bi učenci iz slovensko-nemških šol iz Celjske okolice iz prvega razreda mogli prestopiti v mestne nemške šole kar v četrti razred, tega bi vendar ne bili mogli verjeti, če bi se to ne bilo dejansko zgodilo. Kaj hočemo k temu reči — k temu „zudrangu“? Kaj drugzega nego največje priznanje okoliški šoli, da že v prvem razredu toliko otroke sposobi — da morejo kar prestopiti v četrti razred mestnih šol, iz slovenskega prvega razreda v četrti razred mestnih nemških šol. — Imena so na razpolaganje.

Od sv. Ilja v Slov. Goricah. Proti pretečenima dvema letoma 1881. in 1882. je letošnja jesen dosti prijetniša. Od konca septembra pa do novembra vladalo je v enomer lepo in prijetno vreme. Pridelki so lepo pospravljeni in so precej zdatni razun ajde. Vinskih pridelkov je pri nekterih več, pri drugih menje in bodo v primeri prošlih let dosti boljši. Sadje, tudi zdatni pomoček za kmeta, da si pridobi krajcar, obrodilo je v tako pičli meri, da ni omembe vredno. Sena pa smó dobili letos prav obilno, da že dolgo ne toliko. In to je tudi dobro za vsakega živinorejca, posebno za kmeta, da zamore svojo živino dovoljno krmiti. Ozimne so vse posejane. Ako nam je zima ne poškodi ali na leto uima ne vkonča, bode se pridelalo dosti več zrnja od prejšnjih dveh let, ki se bosta zarad slabih jeseni lahko pozabile. Stara prislovica je, ako na god sv. Lenarta vlada lepo vreme, tedaj lahko tekočo jesen vsak lenuh nastelje dobi. Bomo videli, bo li tako ali ne.

S. n.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesar mudili so se zadnje dni v Budimpešti tudi z našimi ministri in je bilo z ogerskimi skupno posvetovanje. Pravijo, da so sklenoli staviti železnico od Mostara v Metković v Heregovini. Prihodnji torek začne državni zbor zopet zborovati. Nemški liberalci prihajajo precej pobiti nazaj, ker

vse jibovo „šinfanje“ ali psovanje ni moglo ministerstvo grof Taffejevo podreti. Tudi vse leganje, da se Nemcem krivica godi, je zastoj. V Pragi so se pogovarjali, kaj storiti, bi li šli zopet v državni zbor ali ne, pa so le gredé, tako da se tem politikarjem uže vse posmehuje. — Cesarjevič Rudolf in princezinja Štefanija obiskala sta v zlati Pragi novi krasni česki teater in bila z navdušenimi Slava-klici sprejeta. Česki narod je tega visokega obiskovanja močno vesel; grdo pa je, da so se nemški liberalci v Pragi nevošljivo v stran poskrili. — Minister Pražak je sodnijskemu pristavu Rotschedelnu prepovedal predsedavati nemškemu šulvercinu v Šmarijah, ker se to ne dohaja za sodnika na Slovenskem; ljudje bi ne mogli zaupanja imeti v vsestransko pravičnost sodnije. — Kranjski slovenski poslanci so se hvala Bogu zopet spravili in porazumeli in so državni poslanci izmed njih nalog prevzeli na Dunaji krepko zahtevati djansko enakopravnost za vse Slovence. Ta sklep je nas štajerske Slovence jako razveselil in Bog daj, da se poslancem posreči, saj najpotrebnejših rečij od ministra dobiti n. pr. slovensko učiteljsiše v Mariboru in slovenske paralelke na naših gimnazijah. — Magjari se pokoravajo Judom, da je uže res čudno, nek judovski poslanec je v državnem zboru krščenim Magjarom v lice povedal, če nečejo Judov, pa naj se poberejo iz dežele. Judovska nesramnost! — Za Hrvate še zmiraj iščejo bana.

Vnanje države. Nemškega cesarja sin bil je na Španskem sijajno sprejet in španski kralj je popolnem zavil v politične mreže zvitega Bismarka. — Francozi ali prav za prav jihovi republikanski freimaurezji so narod s celim svetom sprli: z Nemci, Italijani, Rusi, Španci in Angleži, Turku so vzeli Tunis in sedaj imajo vojsko s Kitajci na hrbtu. To utegne preveč biti! — Italijanski vojni minister se je uže sam ustrašil, da generali zahtevajo za brambo pomorskih obal z železnimi stolpiči, katerih vsak bi naj imel po 2 strahoviti kanoni, 1000 milijonov lir t. j. več kakor 400 milijonov goldinarjev. Liberalni ministri so cerkvam pobrali vse premoženje, sedaj stegujejo roke po ustanovah ali „štiftingah“ za ubogo. — Egiptovski vice-kralj je angleškemu generalu Hiks in mnogim nemškim, angleškim oficirjem izročil 16000 mož pa 34 kanonov, da užugajo Mahdija, krivega preroka, v osrednji Afriki. Toda Mahdi jih zvabi v klance in soteske in pobije v 3dnevnom boji celo egiptovsko vojsko do zadnjega moža. Vseh 34 kanonov, veliko pušek in streliva je zaplenil. Sedaj stoji že pred mestom Hartum, od koder Evropejci bežijo na ladijah po reki Nil. — Francoze so Kitajci v Tonkingu res dobro za nos vodili. Med tem ko so se z njimi po svojem poslaniku v Parizu pogajali simotamo, pošiljali so vedno